

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrierile nerăzuite nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se
returnează.
Inserate
se primesc la Administrațiunea
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Nur. Augenthaler & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Oppelt.
In Budapesta la A. V. Gölber-
ger, Ekstein Bernat, Imliu Le-
opold (VII Erzsébet-körut).
Prețul inserțiilor: o serie
garant pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tariful și invo-
ială. — RECLAME pe pagina
5-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 fr. pe an.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
târgul Inului Nr. 30, etajiu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul acasă: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un asem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 126.

Brașov, Luni-Marti 10 (23) Iunie.

1908.

Cum motivează Sașii politica lor.

Din foaia capitală a ARDEALULUI, 10 Iunie 1908.

Conlocutorii noștri sași în mod
ciudat voiesc să explice lumii cugetă-
toare mersul politicii lor, cu care
duc neamul lor în gura leului ma-
ghiarizator.

Politicianii sași se scuză cu
frica de romanizare, ce este numai
„Mumus“ nepotrivit ales pentru a se
masca ținuta deputaților sași, cari nu
voiesc a recunoaște, că ei fac politică
de căpătuială vremelnică, prin care
se pregătesc a-și așterne rezoluția
pentru maghiarizarea lor din egoism.

Cine cunoaște istoria poporului
săsesc din Ardeal și știe, că orașele
lor Neumarkt, Strassburg, Thorenburg,
Klausenburg și Dees sunt pe deplin
maghiarizate, ba în Cluj acuză și limba
germană din biserica lutherană se
cere a fi eliminată — trebuie să con-
stateze fătăria nedeamnă în afirma-
țiunile deputaților sași, cumcă Ro-
mânii ar fi periculoși pentru existența
poporului săsesc. Pentru o frică în-
chipuită ei grăbesc a-și săpa groapa
proprie concedând pașii regimului
întru contopirea naționalităților în ca-
zanul magharizmului.

Nu au lipsă Sașii a se apăra
contra Românilor, cari niciodată nu
au râvnit ai desnaționaliza, și dacă
noi ne întărim economiceste aceasta
nu este pericolul pentru Sași, ci este
un curs natural al vieții popoarelor
și dacă Sașii numai au la spatele lor
privilegiile breslelor (țehurilor) nu se
plângă de desvoltarea elementului
românesc desrobot din cătușele con-
jurației celor trei națiuni în cele
economice, deși nu în cele politice.

Sașii și azi țin la conjurația dela
1437 și aceasta e baza purtării lor
în politică și numai pentru ochii lumii
este prefacerea cu pericolul din partea
Românilor. Egoismul lor nu le con-
cede a primi sfaturile binevoitoare
venite chiar dela frații lor din lumea

mare, ci sunt mai aplecați pentru
mici favoruri — sfărâmături din bo-
gatul budăcilor alții și în țară
limba poporului cu gândul, că ei vor
scăpa de curentul șovinist, însă acum
în oara a unsprezecea încă nu voiesc
a se desmeteci pe deplin.

Trăiesc într'un oraș din Transil-
vania între a cărui locuitori sunt și
Nemți de confesia lutherană. Acești
Nemți de 30 de ani încoace se ma-
ghiarizează cu încetul și deja azi ei
în familiile lor vorbesc ungurește și
numai confesia lutherană îi mai deo-
sebește de câtră ceilalți maghiari.

Sașii ar trebui să știe că soții
lor dela 1437 azi au alții aliați și în
politică numai întru atât mai numără
Sașii încât ei se dau de toporiște la
secură cu care să se doboare exis-
tența popoarelor nemaghiare din a-
ceastă țară.

Desnaționalizarea Sașilor va urma
îndată ce s'ar putea frânge cerbicia
Românilor în lupta ce se poartă pentru
apărarea limbei lor — deci Sașii —
circumspecți — dacă mai sunt așa —
ar fi datori a sprijini lupta Românilor.

„Videant consules Saxoni“.

BCU Cluj / Central
Este un pericol pentru pace ori
nu? Asupra acestei întrebări publică
„Neue Freie Presse“ răspunsurile mai
multor bărbați de frunte englezi. În
introducere ziarul vienez zice între
altele:

Waelischhof, (Maria-Eugensdorf
lângă Viena), 21 Iunie 1908. — Plin
de admirațiune față cu trecutul de
70 de ani al „Gazetei“ ne asociăm
din toată inima și noi Români din
Waelischhof la tributul de recunoș-
tință ce vi-l aduc azi frații noștri din
din Țara Bârsei.

Dr. Marius Sturza; Teodor Ciurcu;
I. M. Roșiu; I. Bărbulescu; Nic. Vătășan; Se-
cula; Dr. A. Cioban; Veturia și Ion Lăpă-
datu; C. Prosteanu; A. Iula, Dr. R. Velicic

Viena, 21 Iunie. (Telegramă a-
dresată d-lui adv. Lengeru, președin-
tele comitetului aranjator al festivi-
tăților jubilar.) — Sărbătoriți pe un

bărbat însemnat, nobil în idei și în fapte.
Vă rog, exprimăți sentimentele
umaghiare.

Nicolae Teclu.

Blașiu, 21 Iunie n. 1908. —
Dragoste, grațitudine, admirație celui
mai vechiu și mai vrednic ziar ro-
mânesc. Cu aceiași perseveranță
înainte.

Aurel Giato; Dr. Popp; Augustin Coltor;
Aurel Trifan; Dionisiu Trifan; Vasiliu Suciu,
prefect; Garol Nagy; Emil Olteanu; Eugen
Bian; Iacob Mureșianu, Otilia Mureșianu; Ga-
vril Precup.

Tohanul-vechiu, 20 Iunie 1908. —
In loc de cunună trecătoare pe mor-
mântul amicului Traian H. Pop, ră-
posat, trimit pentru fondul jubilar al
„Gazetei“ 10 (zece) coroane.

Moise Brumboiu,
paroch.

Vale, (lângă Săliște) 20 Iunie
1908. — Alăturat vă trimit suma de
5 (cinci) coroane pentru fondul jubilar
în amintirea jubitei mele soții Mă-
riuța născ. Stănilă.

Constantin Tipurița,
învățător gr. or.

altă parte. Aceasta schimbare a con-
știnței de neuniște... Vom reveni.

Mania de a maghiariza ia dimensiuni
din ce în ce mai înspăimântătoare. O do-
vadă despre aceasta a dat de curând de-
putatul Zakariás ales în Săcuime și lo-
cutor în Brașov. Protestând în cameră în
contra unei dispozițiuni a noiei legi pen-
tru regularea stărilor sanitare în țară.
Prin această dispoziție sunt admoniați me-
dicii de cerc din Ungaria să învețe limba
poporațiunii în cercurile lor. S'au găsit
chiar și niște deputați maghiari cari s'au
împotrivit lui Zakariás zicând că umani-
tatea cere ca medicul să poată cât de cât
înțelege pe pacienți. Strâns cu ușă Zaka-
riás a spus că nu-i de lipsă să se ia o
astfel de dispoziție deoarece medicii de
bună voie vor învăța limba naționalită-
ților. Atunci deputatul ungur Czitary i-au
replicat că praca dovedește tocmai con-
trarul. Șovinistul nostru însă nu-i de ca-
pacitat. Lui e mai mult de limba maghiară
decât de viața pacienților. Asta-i glava
șovinistă.

Serbările jubilar din Bucovina.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

II.

La carele 11 s'a început în sala so-
cietății filarmonice, marea șezătoare li-
terară.

După discursul președintelui Cor-
neanu, corul »Junimei« (condus tot de d-l
A. Morariu) a cântat: »Cântecul marina-
rilor« de mult regretatul tânăr compozitor
Forgaci.

A urmat d-l N. Iorga. E o datorie a
oricărui profesor universitar să se bucure
din toată inima de izbânzile colegilor săi.
Și mai ales când e vorba de un caracter
firm, nepătatat cum e al d-lui Onciul, față
de care d-sa are stimă desăvârșită. Ca isto-
ric vorbește despre alt istoric, care de
tânăr a avut curajul să pășească (dar cu
pietatea recerută) în fața direcțiunii, pe
care d-sa nu o putea aproba, reprezentată
de un erou al gândirii românești, genialul
Hașdeu — și astfel a pus bază istoriei
critice. A învins ca David pe Goliat. (Iși
esprimă — aplaudat de întreaga sala —
dorința ca și d-sa — d-l Iorga — să-și
vadă cât mai curând doborât pe Goliatul
cu mult mai puternic în contra căruia se
luptă). Alt merit al d-lui Onciul, e c'a fost

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Congresul profesorilor de istorie.

Impresii de Neptun.

(4) — Urmare. —

Magistralul discurs a fost urmat de
o mică pauză, care a folosit-o profesorul
de muzică dela liceu, să ne recreeze cu
câțva piese, executate parte de orchestra,
parte de corul liceului. Elevii — deși obo-
șiți de așteptarea lungă — au cântat co-
răet și cu voie și ne-au procurat astfel la
toți câteva clipe drăguțe, cari nu ni se pot
șterge ușor din minte.

Ne-am concentrat apoi iară în amfi-
teatru, unde am ascultat cu adevărată e-
vlavie admirabila cuvântare de încheiere a
maestrului d-lui secretar; d-l ministru Ha-
ret a vorbit, cum numai d-sa știe vorbi.
Mulțumind profesorilor, ca șef al lor, le
pune la inimă conclucrarea armonică în
școală și afară de școală. Arată, că profe-
sorii trebuie să aibă nu numai dorința, dară
și datoria de a ocupa în societate o treaptă
cât mai înaltă, ca astfel să fie bunii diri-
gitori ai spiritului public în țară. Alături
cu presa, dorește să se afirme și corpul
didactic în facerea de curente bune spre
progresul neamului românesc. În fine de-
clară, că voiește ca prin faptele sale, să

merite simpatia și alipirea, arătată față de
persoana d-sale.

Sub impresia cea mai sărbătorească
ne-am depărtat fiecare, ca gustând ceva și
pachetându-ne de plecare să ne revedem în
ospitală casă a d-lui deputat Orleanu, boer
de viță.

Ni s'a dat ocazie să vedem o casă
boerească. Ne-a impus aranjamentul ele-
gant, luxos, precum și afabilitatea, ce ne-au
arătat-o gazdele casei. După o gustare la
d-lor, ne-am luat rămas bun dela Galați, în-
dreptându-ne cei mai mulți spre gară. În-
nainte de a părăsi orașul, căutam să ne
dăm seama de toate cele petrecute, să ne
facem bilanțul. Drept spunând toți am ră-
mas prea mulțumiți de rezultatele obținute
în genere; chiar protivnicii Galațului, aceia,
cari erau pentru congres la Iași, și nu în-
tr'un oraș de negustori, au trebuit să re-
cunoască, că și negustorii știu aprecia
munca școlăii, mai ales, când aceasta e
condusă de un ministru, ca cel de azi. A-
veam regrete, că ne depărtăm de acest
oraș ospital, dar ne mângăiam cu gândul,
că ne ducem într'un focular de cultură ro-
mânească.

Eu, cu toată mulțumirea sufletească
pentru învățămintele trase dela congres,
aveam ca o petricică pe inimă faptul, că cu
toată petrecerea — de 2 zile — am văzut
prea puțin din oraș, fiind ocupat tot tim-
pul cu ședințe congresuale. N'am văzut de

pildă episcopia cu biserica catedrală, par-
cul frumos al orașului și școala mare —
cum am auzit — a institutului de călugă-
rițe franceze, Notre Dame de Sion. Spu-
neau colegii, cari s'au dus s'o vază, că e
ca o fortăreață. Greu de cucerit!!

La Iași.

Calea am făcut-o noaptea, destul de
caldă. În trenul nostru se afla ministrul
nostru iubit, înconjurat de statul-major al
școlăii; noi profesorii aveam trei vagoane
la dispoziție, unul pentru dame, vre-o 10
la număr, bărbați vre-o 40. Timpul ne-a
trecut prea iute, în glume și diverse po-
vești — eram doară toți urmași ai lui
Herodot, începeam a ne asemana cu babele,
voind fiecare deodată să-și istorisească vr'o
pățanie hazlie.

Nu-mi pot uita de povestirea intere-
santă a unui coleg, care ne făcea în mod
mixt expositiv — euristic, cu mult haz că-
lătoria în Italia — la Roma-Neapol, — că-
lătoria, aranjată de un celebru savant isto-
ric, și astfel nu e mirare, că numeroșii par-
ticipanți au îndurat cele mai mari neplă-
ceri, și norocoși au fost scepticii, cari se
aprovizionaseră cu bani de drum, căci abi-
lul conducător doar dusesse frați la frați,
comandându-și însuși banchete.

D'n cât ne-a fost dat să vedem lumea
externă: jale ne cuprindea pe toți, și aici,

ca și în Muntenia sămănăturile — grânele
mai ales erau cu desăvârșire arse de soare,
unde și unde mai surădeau porumburile.
Și mai tristă era înfățișarea acestor locuri
grămadite de lăcustele Rusiei; nu mai știa
în ce țară ești! Intrăm în gara Iași: pri-
mire oficială; văd fața se nio, surizândă de
bucuria vederii fraților, a d-lui primar, a
iubitului literat-academician N. Gane; mai
observ câțiva cunoscuți, între cari pe d-l
profesor Stere, care mă recomandă d-lui
coleg Cocuzu, un tip de vechi moldovean.

După-ce luăm cafeaua la splendidul
liceu internat — cred, că cel dintâi din
țara românească, — ne împrăștiem. Unii,
cari stau numai o zi, se duc la expoziție,
alții, cari erau hotărâți și pentru ziua a
II-a, ca buni creștini, ne îndreptăm spre
metropolie. A fost lucrul cel mai înțelept:
biserica metropoliei e o clădire impună-
toare, aceasta mai ales în interior se vede;
acesta pare mai mult în stil gotic, pe când
exteriorul aduce cu stilul roman. Decorație
frumoasă preste tot, ear la o parte zac
moaștele sfintei Paraschiva. Acestea atrag
mai mult credincioșii de rând, cari exta-
ziați rămân uitați de sine în genunchi
înaintea lor.

Era sărbătoarea Sfinților Constantin
și Elena; lume multă și aleasă; slujbă
frumoasă, celebrată de un arhieru, azistat
de șase preoți și diaconi; tocmai se cetea
sta evanghelie. La început nu știam de

un adevărat crescător al tinerimei, ar fi voit să-i vadă pe toți tinerii laolaltă însufleții de iubire pentru ideal, cântărea la vorbe, iubire de adevăr. D-l Onciul mai e un minunat gospodar, despre ce a dat dovadă mai ales prin organizarea arhivei statului, al cărei director general este.

Dar pe lângă d-l Onciul, pe care-l sărbătorim în mijlocul nostru, a mai avut »Junimea« un bărbat care și-a cheltuit toate puterile pentru înaintarea neamului său, o caldă inimă de poet, genial, una din lumenele celea mai curate, întemeietor al dreptului românesc, iubitor nefățurit al țărâniei — doborât înainte de vreme (văzându-și sfărâmate toate nizuințele) de răsbunarea unei puteri ce nu iartă, pe cei ce îi sunt contrari... Și a vorbit d-l Iorga cu atâta putere convingătoare, cu atâta duioșie, cum nu l'am mai auzit... Lacrămile luceau în ochii tuturor când ne-a amintit datoria de a pune cel puțin o cunună pe mormântul celui care în viață a fost Dr. Iorga, după ce d-l Iorga s'a scoborât de pe tribună, a fost îmbrățișat cu căldură de tatăl celui deplâns, al profesorului universitar Dr. Eusebiu Popovici...

După acestea câtă forțare mi-a trebuit ca să pot înțelege cel puțin ceva din cerbita înceată a d-lui D. Anghel din »Carmen saeculare« și comedia »Cometa« — cea din urmă scrisă împreună cu St. O. Iosif.

Corul a cântat apoi: »Cântecul de lume« a lui Vorobchievici cu solo de bariton al profesorului Litviniuc.

D-l Sadoveanu a citit din volumul »Povestiri din răsboiu« nuvelele »Curcanul și »Călarășul« cu o precizie și nuanșare fină, atrăgătoare.

Punctul penultim (cel din urmă a fost vorbirea de închidere a președintelui) l'a avut d-l St. O. Iosif. A citit »Poveștea unei nopți de iarnă« scrisă împreună cu d-l Anghel sub pseudonimul A. Mirea și »Cântecul lui Pioraș din poemul »Din zile mari.«

La banchetul, ce a urmat afară de oaspeții ce a rămas (d-l Iorga având afaceri urgente a plecat încă în decursul șezătorii, însoțit de d-l Al. Florescu și până la gară de un grup de tineri) erau la vre-o 50 de persoane. Remarc toastul d-lui C. Stere ca Basarabean și al d-lui I. Puppa în numele macedo-românilor. După banchet ne-am fotografiat în grup.

Sara la 8^{1/2} în sala teatrului municipal producția teatrală s'a început cu un tablou viu drept omagiu împăratului.

Urmează cu succes desăvârșit primul debut în Bucovina al d-lui Z. Bărsanu declamația poeziei: »Satina 3-a de Eminescu; apoi punctul de forță al serii — premers de un prolog versificat de d-l Leandru Ciocără și cel care ni-l'a și declamat, d-l Ioan Broșu.

Reprezentarea dramei lui St. O. Iosif »Zorile« a fost peste așteptări. Mi-a plăcut mai mult — poate și pentru rolurile lor simpatice — jocul d-șoarei Eufrosina Făubner ca mama Anisia, al d-lui Ioan Broșu ca părintele Dan și mai ales jocul fidel, pătrunzător al d-șoarei Viorica Turcan în rolul Iustinei, soția lui Dan; dar tot atât de bine și-au înțeles rolul de Unguri îngâmfati, egoiști și fără de iniuă d-nii

unde se aude glasul — ca de trâmbiță, atât de puternic se isbia reflectat din mai multe părți. Am auzit apoi corul. Am început a mă pierde și eu și soții: parecă încet-încet eram ridicați în slavă și voci de serafimi ne îndulceau auzul. Reveria aceasta a ținut până la sfârșitul slujbei, când ținută cum eram, a trebuit să ne forțăm eșirea din biserică, ca să ne desfătam ochii, să nu învidieze urechile.

În apropierea metropoliei se află biserică Trei-Erahi. Ca stil exteriorul e simplu; dar fiind mai atent la ziduri, vezi cele mai fine broderii, ce îți le poți imagina. Nu e o palmă de loc să nu fie delicat gravată cu flori și diferite ornamente. Pe când admiram unii minunatele ornamente parietale, alții se târguiau cu îngrijitorul bisericii; să ne permită să vedem biserică înăuntru. În zadar spuneau, că sunt profesori-profesoare, veniți anume să vizităm orașul cu monumentele lui; popa se făcea că nu înțelege, cerea permisiune de la vlădică; voiam să cercăm puterea arginților, dar tocmai când colectam bani, eată nobilul nostru măestru; poate că aflase pățania și venia să ne scape din bucluc. Numai decât, ca la un semn, poarta bisericii se deschide, după ce se închide curtea, ca să nu se aglomereze public.

Eram vre-o 20 de persoane. Intrăm în biserică cuprinși de un fel de zîmbet, că nu va fi așa de vrăjită... îndată ne-a dispărut acest gând; pe toți ne-a cuprins un fior negrăit la măreția interiorului, la

profesori *Lufia* (Gábor, căpitanul pandurilor) și *Lilviniuc* (contele Nyári.)

Ce mi-a rămas însă mai bine întipărit e tabloul ce a urmat apoteoza lui Iosif Mai ridicat decât ceilalți dl Iosif privea în depărtări. La stânga o muză (d-șoara Ștefurlea) de frumusețe uimitoare îi ținea lira, de cealaltă parte i-se oferia prin altă zină (tot în costum național) cununa de lauri, ce i-s'a fost dat la sfârșitul actului prim din »Zorile«. Ceialalți cari și-au avut rolul în dramă erau în jur: familia părintelui Dan cu mama Anisia, urmăriti de privirile crunte ale pandurilor, de altă parte incunjuțați de dragostea Moților — și cu toții parcă erau acolo numai pentru poetul Iosif, în sămna de înțelegere...

După teatru a fost convenire frățască în restaurantul din »Casa națională«.

În altă zi ne-am trezit în zori de zi ca să nu rămânem de trenul ce ne-a dus la *Fulna*, la mormântul lui Ștefan cel

După ce la Vicoval de jos am fost împințați de popor în frunte cu dl învățator, abs. de teol. Ilie Păsăilă, sosim la Putna însufleții de cântări și amintirea sărbătorilor. La gară în numele poporului gătit de sărbătoare ne-a vorbit vornicul (primarul) Elisei Băcu, iar la masa ce ni s'a dat în »Casa națională« dl silviculor Tuncan, dl Cornoan, dl Nicu Popescu și dl S. Dragomir în numele »Junimenilor« apoi dl Stere și țărânul Elie Crețu ca vicepreședintele »Cășii naționale«.

La peștera sihastrului Daniil după ce am cercetat peștera și ascultat dela dl Nastasie legenda peșterii ne-a fotografat a 2-a oară. Pentru a 3-a oară am făcut-o înaintea mănăstirii unde am mers dela peșteră, ca să ne închinăm la mormântul celui mai mare Domn ce ne-a fost hărăzit în traiul nostru lung de suferință... Inima ni s'a strâns când am intrat... și flori ne treceau prin trup când ascultam plin de pietate vorba blândă a arhimandritului *Pătraș*, care cu atâta bunătațe ne-a arătat toate relicviile, ce oricât ar voi alții nu le-ar lăsa din mâna sa, dela mănăstire. La ce ar mai veni atunci oaspeții pe la noi? Zicea cu glasul lin, cu un suris pe buze.

După-ce am mai făcut studenții împreună cu d-na și d-l Dr. Bodeași d-șoara V. Morariu o plimbare prin pădurea de brazi și pe dealul Crucii, de unde și-a aruncat Ștefan cel mare săgeata pe locul unde e astăzi altarul mănăstirii și după ce ne-am stămpărat foamea la masa ospitalieră a arhimandritului: ne-am înălțat cu toții locul de odihnă, căci în altă zi des de dimineată eram noi cei din Ungaria, cu oaspeții din România și vre-o 3-4 Bucovinieni (ceialalți au rămas și la parastasul ce s'a ținut în altă zi în mănăstire) în trăsura pe drumul ce duce la Carlsberg.

Pân' la Hadicfalva am călătorit cu toții împreună; la Hatna ne-am îmbrățișat de despărțire și frații din țară. Ei și-au continuat drumul pe linia Ițcani-Burdujeni noi am luat-o spre Vatra-Dornei.

După ce am cercetat băile și parcul de acolo. o ploaie cu grindină ne-a prevestit frigul ce-a trebuit să-l suferim ghemuiți în trăsura, când treceam hotarul Bucovinei prin pădurile de brazi ale Carpaților... Luna plină ne răscolea amintiri

splendoarea ce ne orbia și stam ca pironiți. Acum nu ne mai venia să criticăm, de ce e așa de dificilă intrarea? De fapt nu se cuvine, ca ori cine să treacă pragul acestui rai pământesc. Multe biserici am mai văzut, în țară și străinătate, sincer mărturisind însă, nici una nu m'a impresionat atât de mult, ca Trei-Erahi. Ornamentația foarte frumoasă, icoanele reușite, odoarele diverse și mai cu seamă bogăția aurului, toate te captivează. Descriere mai amănunțită, dacă așa face ar fi, să scriu o carte întreagă, lucru ce au făcut alții experți în materie. Se prețuește de specialiști la milioane repararea și înzestrarea interiorului bisericii. Regele a ținut să-și afirme alipirea față de ea, procurând trei tronuri superbe; acestea singure valorează o avere întreagă. — Greu ne-am deslipit de acest juvaer, decât care nu cred să fie altul mai mândru!

Am văzut în treacăt și vechea biserică a S-tului Nicolae, ridicată de marele voevod Ștefan, lângă aceasta se află marea statuă a lui Ștefan cel mare, turnat în bronz pe un aprig armăsar.

Tot în apropiere este și teatrul național, o zidire nouă frumoasă; în tață e veselul poet Vasile Alexandri și vornicul-chronicar Miron Costin, care stă serios și îngândurat, pare a profetița vremuri grele pentru Moldova.

(Va urma.)

proaspete și jalea ne cuprindea la gândul că cine știe când le vom putea scrie prietenilor ce ni-am câștigat...

»La revedere fraților!«

Ardeleanul.

O telegramă caracteristică a adresat zilele acestea cehul radical, deputatul Klofac, președintelui clubului croat Dr. Madakowici.

În aceasta telegramă zice:

Privitor la știrea proastă adusă de »P. Loyd« a căreia tendință e străvezie, vă rog, a constata, că afirmarea acestei foi, că eu n'ași aproba activitatea coaliției-croate este o mistificație ordinară.

Sunt foarte fericit, că s'a creat coaliția și ca slav, și amic sincer al Slavilor de sud. Ași fi în adevăr nefericit dacă prin vre-o întâmplare s'ar slăbi s'au s'ar coaliția. E de înțeles, că nizuințele presei maghiare și germane din Budapesta și necuviincios, ba și ceva prost dacă aceste foi intrigante vor să-și ajute prin neadevăruri și mistificări. Vă strig: Trăiască coaliția tare; tare spre binele poporului nostru și al cauzei slave dela mează-zi; tare față cu Viena germanizatoare și tare față cu Budapesta maghiarizatoare.

La isbucnirile »Unirei«.

Dela un membru distins al clerului român unit primim următoarea scrisoare, relativ la »isbucnirile« foaii »Unirea« din Blaj:

Prea stimată Domnule Director!

Nu pot să-mi ascund mirarea, uimirea și nedumerirea ce m'a cuprins cetind »isbucnirea« »Unirei« — cum foarte bine i-ați zis — cu care se năpustește asupra D-voastră într'un ton cu totul neurban în formă și necorect în fond. Eu regret foarte mult acest incident penibil, și cred că afară de autorul notei cu pricina, va regreta fiecare membru al bisericii unite, fără deosebire de e mirean ori cleric. Cu atât mai vărtos, că incidentul s'a produs printr'o altă greșală tot așa de mare a »Unirei«. Ea a alarmat lumea pe tema congruei fără nici un prilej, fără nici un temei. Cei ce știu cât de cât lucrurile, ne asigură că congrua se va regula, cu mult mai bine de cum se așteaptă, și cu totul independent de autonomie. În privința aceasta însăși »Unirea« a revenit, recunoscându-și greșala, indirect. Tocmai de aceea e fără gust, că greșala comisă umbra să-și acopere și cu un atac, cu totulul fără rost și deplasat în contra »Gazetei... Doar toți arhieriei și toți clericii din bis. unită doresc azi înrolarea mirenilor la apărarea cauzei bisericesti, în cadrele organizației autonome independente. De aceea luptă toți pentru autonomie. Și pe cât se aude cauza autonomiei de asemenea a ajuns în ogașul dreptei considerațiuni. Ideea absurdă de a ne silui pe noi într'o organizație comună cu bis. latină, care după dreptul public și bis. și civil, e o altă persoană de drept, idee de o potrivă primejdioasă pentru biserică catolică universală, ca și pentru biserică noastră unită, — este abandonată și în cercurile cele mai înalte. Deci autonomia provinciei noastre bis. — independentă de ori ce altă bis. din țară, și dependentă numai de scaunul apostolic al Romei, are să urmeze de sine. Posibil să se mai facă încercări de a ne clătina pe noi de pe terenul solid al drepturilor noastre, dar atârână numai dela noi ca să știm respinge și răsturna ori ce încercare de acest fel. Ear în scopul acesta avem lipsă de solidaritatea tuturor, arhieriei și popor, clerici și mireni, solidaritatea întemeiată pe dragoste, respect reciproc și ascultare canonică, ceea ce sperăm că precum în trecut s'a stabilit, s'a întărit și a impus, nu va lipsi nici pe viitor, spre a impune și triumfa definitiv.

Acum când dela Roma, — stălpul ocrotirei noastre — ne vin vești așa de bune și ni-se trimite cuvinte părintești de încurajare așa de măngăitoare, e foarte dureros, că se scapă din Blaj cuvinte de sminteală și supărare. Credem însă, suntem convinși, că atitudinea aceasta nepotrivită, nu e decât o greșală, un pas nesocotit și pripit al vr'unui om, care vrea să-și acopere greșala cu o diversivă. De trei ori durere, că diversivă — ca leac — e cum se zice »medicina peior morbo«.

Dar trebuie să trecem peste astfel de incidente, în vederea cauzei mari ce o servim și trebuie să o servim toți ceice suntem în chemarea aceasta.

În articolul D-voastră »Urma va alege« am văzut exprimată această înălțătoare conștiință, adaugeți pe lângă ea, Vă rog,

și asigurarea deosebitei considerațiuni a tuturor acelor, cari, dacă și nu »reprezintă« ca »Unirea« biserică greco-catolică română, o prețuesc, o iubesc și o servesc cu drag, nu mai puțin ca »Unirea«.

Aceste cuvinte mi le-au inspirat scrisese »Unirei« și reflexiunile D-voastră. Priimițiile ca venite dela mine.

STIRILE ZILEI.

— 9 Iunie v.

Serbarea jubileului »Gazetei« în Brașov ce s'a început ieri înainte de amiază și s'a terminat cu un grandios concert de torțe, a fost o manifestație însuflețită cum rar s'a văzut în Brașov. Îi vom dedica în numărul de mâine paginile prime ale foaii noastre, aducând și cuvântările ce s'au ținut.

Suveranii Români și-au luat de Marți drumul spre Viena la Cinaia. Tot drumul l'au făcut în automobil fiind prin toate satele călduros aclamați de populație. La Ploești unde automobilul regal s'a oprit un sfert de oară în fața liceului Petru și Pavel, Suveranii au fost salutați de autorități și de un mare număr de locuitori din cetatea libertății. Se crede că în anul acesta nu vor părăsi țara. Atât M. S. Regele cât și M. S. Regina se găesc într'o stare de sănătate multumitoare.

Conferența din Năsăud ținută a treia zi de Rusali în destinația situației fondului școlar a fost — dupăcum anunță »Revista Bistriței« — bine cercetată de fruntași aproape din toate cele 44 comune.

Limba română în preparandiile de stat se va introduce ca studiu obligator la preparandiile din Cluj, Arad și Timisoara, ca învățătorii trimiși în ținuturi locuite de români, să poată face sper mai mare în limba magiară, având mijlocul de a se înțelege cu copiii de Român.

Logodnă. Primim din București următoarea înștiințare: *Eugenia Albu* din Piatra Neamț și *Alexe Moldoveanu* din București logodiți. Iunie 1908. Felicitările noastre cele mai sincere!

Reuniunea română de cântări din Bistrița proiectează pe luna Iulie 2 concerte. În 6 Iulie la Borgoprund.

O sentință contra agitatorilor serbi în Bosnia. Nu de mult tribunalul de răboiu din Banialuca (Bosnia) a condamnat pe agitatorii pentru o mare Serbie. Dragomir Iancovici la 15 ani, ear pe Popa Nicolae Procopovici la 10 ani și pe redactorul foaii »Otacina« Sava Iungieci la 8 ani închisoare grea. Aceasta sentință a fost întărită de supremul tribunal militar din Viena și a intrat în vigoare. Cei trei condamnați cari se află închiși în Ramaluca vor fi transportați la Petrovardai unde vor trebui să-și facă pedeapsa în Cazematete fortărețe de acolo.

Necrolog. Văduva *Maria Dr. Ceușian* n. *Nicolan* ca soție, *Olimpia, Felicia* și *Alexandru* ca fice și fiu și văd. *Maria Ceușian* n. *Kormos* ca mamă în numele lor și a tuturor consăngenilor cu inimă zdrobită de durere aducem la cunoștința tuturor cunoscuților trecerea la cele eterne a mult iubitului, prea bunului și neuitatului nostru soț, tată și fiu *Dr. Alexandru Ceușian medic, membru al Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, vicepreședinte al institutului de credit și economii Mureșiana, etc.* întâmplată după lungi și grele suferințe Duminecă în 21 Iunie 1908 la 3 oare dimineată în anul al 54-lea al vieții și al 24-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor așaza spre eternă odihnă Luni în 22 Iunie a. c. la 6 oare post meridiene în cimiterul bisericii gr. cat. în loc. *Fieți țarina uzoară și memoria binecuvântată. Reghinul-săsesc* la 21 Iunie 1908.

Interzicerea exportului de nutreț în România. Din cauza secetei, care perzistă a se menține, aproape în toată România, lipsa de nutreț pentru vite a început să fie foarte mult simțită. Mai aproape în toate localitățile din țară, izlazarile sunt lipsite de fânate, astfel că locuitorii sunt nevoiți a aduce vitele la mari depărtări și prin păduri, unde se mai găsește câte puțină iarbă. Pentru a se preîntîmpina o lipsă totală de nutreț pentru vite, guvernul a luat dispozițiuni de a interzice începând dela 7 Iunie v. 1908 exportul de fân, pae, lucernă, trifoi și mei.

A plouat în România. Ni se scrie din București: O ploaie binefăcătoare a căzut din nou, Sâmbătă seara, udând bine cea mai bună parte din țară. Atât aceasta că

și cele, căzute, în timpul din urmă n'au mai putut folosi pentru grâu, care a început a se secera în toată țara și care dă relativ o recoltă multumitoare, afară de unele părți ale șesului. Au fost însă de mare folos aceste ploii pentru creșterea porumbului, care de aici înainte va trebui să înceapă a lega și care e bogăția și hrana de căpetenie a celor mulți și săraci din țară. A folosit de asemenea mult pentru pășuni și chiar pentru vii, care se așteaptă să dea o frumoasă recoltă în acest an.

Din Dieceza Gherlei, Iunie, 1908.

Onorată Redacțiune! E praxă veche în Dieceza Gherlei, că la protopopie ajung numai de ac-i preoți, cari, sau sunt rudenii cu gremialității (cei din centru), ori că au stare materială mai bună. Aptitudinile, zelul și caracterul preoțesc și românesc abia mai sunt luate în considerare. De aici apoi urmează descurajarea multora și amorțirea întregului organism diecesan.

Spre ilustrare vă alătur foaia șovinistă comitatensă »Szilágy« în care sub titlul »Hazafiság egy nemzetiségi iskolában« (Patriotism într-o școală a naționalităților) protopopul din Cuceu Pap Mihály și dascălul său din Prodănești Horea Sándor sunt preamăriți pentru succesul enorm în maghiarizarea școlii din Prodănești.

Știut fiind, că în privința asta pe șovinisti nici cei mai zeloși învățători nu-i pot îndestuli, cred, că la aceste preamăriți patriotice e de prisos orice comentariu.

Cum părintele protopop e unul dintre cei mai influenți membri ai băncii »Selágyana« din Jibou și în urma acesteia azi mănă abia va mai avea poporan în Cuceu care să nu fie înpovărat la acea bancă, dacă apoi această operație i-se va extinde și peste tractul protopopes paralel cu progresul școlilor, asemenea celui din Prodănești, patria va fi salvată, d-l protopop va fi naționalist patriotic, ear conștiința națională a Românilor din tractul său își poate dormi mai departe în liniște »somnul cel de moarte«, mai ales, că pe cum vă puteți convinge în acelaș număr a lui »Szeilágy« e publicată și o poruncă a ministrului în care dascălilor li-e strict oprit de a mai cânta imnul nostru »Deșteaptăte Române!« Lucru firesc, căci dacă s'ar deștepta Români, mulți »frunțași« n'ar mai putea umbla cu un ban nu în două, ci și în câte trei pungi de odată, nici nu s'ar mai putea întâmpla atari anachronisme ca cele relatate.

Intrebarea e numai, că prin astfel de »diplomații« cine e mai tare tras pe sfoară... simțământul național, biserica și școala? ori toate de odată?

Minor.

Varietăți.

Un nou fel de sarcină!

Se cunoaște scrima cu sabia, cu floreta, cu baioneta, etc. Iată scrima cu umbrela.

Decamdată se aude că acest exercițiu primejdios îl fac numai cucoanele. Ele o ia înainte și la asta. Inceputul probabil s'a făcut în America și acum un profesor a deschis școală în Paris pentru coconele cari vreau să se apere cu umbrela. E știut că femeia nu poartă altă armă cu ea — și dacă odată știe să mănuiască umbrela, e totuși un câștig. Pe ori ce vreme, tu ai umbrelă de soare, sau umbrelă de ploaie: te atacă cineva pe neprevăzute, noaptea sau în miezul zilei, tu, fără să-ți pierzi sângele rece, dai la o parte firele de păr cari poate îți cad pe ochi, i-ai poziția și mănuiști.

Câte victime și câte eroine nu ne va da această nouă armă de luptă, care poate cu timpul se va perfecționa ca și mănui-toarele ei. O să vedem poate ieșiri »pe teren« cu umbrela; dar care umbrelă? de ploaie sau de soare? Alt prilej de neînțelegeri pentru martorii părților adverse. Și are să se întindă acest nou duel tot mai mult în clasele noastre orășenești. Și o să vedem ieșiri pe teren pentru un motiv de nimic, că spre pilda fiindcă o vecină a aruncat lăturile în ușa altei vecine...

Ce se va întâmpla însă cu marele număr de femei dela orașe și de la sate cari n'au putința să cunoască acest nou fel de scrimă!

Rămâne acum cu unghile...

Să te ferească însă Dumnezeu de asta!

M.

Glume.

Directorul închisorii către un client:

— Ești condamnat la 30 de lei amendă sau 6 zile închisoare... Ce ai de gând?

— Ca să fie socoteală rotundă, dați-mi 5 lei și stau o săptămână încheiată.

*

Mitică, cu obrazul umflat, povestește unui prieten, cum un prost, care nu i-a înțeles o glumă, i-a cârpit o palmă sdra-vână.

Amicul îi spune:

— Nu sa poate să te lași așa! Asta e o insultă care cere sânge.

— Ai dreptate, răspunde Mitică arătându-și obrazul, mă duc să-mi pui lipitori...

*

La biserică.

D-le doctor, d-ta n'ai voie să intri în biserică.

— De ce d-le primar?

— Apăi, fiindcă, toată lumea care vine aici să roagă pentru pâinea de toate zilele... Și dacă și d-ta vii tot pentru asta de sigur că te rogi ca să fim cât mai mulți boinavi!

Numărul nostru jubilar.

In câte-va zile vom termina cu tipărirea numărului jubilar al »Gazetei Transilvaniei«, ear în săptămâna viitoare vom începe a-l espedia abonaților.

Prețul numărului jubilar e stabilit pentru Austro-Ungaria cu 1 coroană și 50 bani, ear pentru România și străinătate cu 2 coroane (sau 2 Lei 50 bani) de exemplar.

Cu aceste prețuri se pot face abonamente încă numai până la aparițiune.

Venitul curat din abonamente va intra la fondul jubilar al »Gazetei« pentru ajutorarea ziaristilor și a scriitorilor români dela noi.

NECROLOG. Subscriși cu inimă înfrântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudenilor, amicilor și cunoșcutilor, că prea iubitul nostru tată George Onea Gârbacea comerciant, după scurte și grele suferințe, fiind împărțat cu Sfintele Taine și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Sâmbătă în 7/20 Iunie a. c. la orele 4 p. m. în etata de 72 ani și în al 7-lea an al văduviei sale. Rămășițele pământești ale scumpului decedat se vor ridica din casa proprie Marți în 10/23 Iunie 1908, la orele 8 a. m. și se vor depune spre vecinica odihnă în cimiterul bisericii gr. or. române din Moeciul inferior. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Moeciul-Inferior, 9 (22) Iunie 1908. Ioan G. Gârbacea și George G. Gârbacea ca fi. Maria I. Gârbacea și Maria G. Gârbacea ca nurori. Ioan, George, Maria și Emilia ca nepoți și nepoate.

Cugetări.

De Tolstoy.

Singura metodă de instrucțiune e experiența — și criteriul său, libertatea.

*

Căsătoria din zilele noastre este cea mai odioasă dintre toate minciunile, forma supremă a egoismului.

*

Gelozia este încă un secret al căsătoriei, cunoscut de toți și ascuns de toți.

*

Gelozia nu poate lipsi dintre soții cari duc viață imorală.

*

Pentru a fi capabil să iubești pe alții, trebuie să nu te iubești numai pe tine.

*

Unitatea în iubire poate da cea mai mare putere de iubire.

*

Nu violența, ci binele distruge răul.

*

Adevărata iubire, aceia care se manifestează nu prin cuvinte, ci prin acte departe de a fi inteligentă; din contră ea singură dă adevărata înțelepciune.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 22 Iunie. La congresul kulturegyleturilor a zis Koloman Szell. Problema principală a Reuniunilor este ca naționalităților locuitoare în Ungaria să li se insuflă ideea de stat maghiar. Supremația Maghiarilor, unitatea unui stat tare maghiar trebuie să fie și dorința naționalităților căci numai aceasta corespunde intereselor locuitorilor țării. Kulturegyleturile trebuie să ridice cultura maghiară și se apropie naționalitățile de aceasta cultură. In fine protestează în contra invinuirii că Maghiarii ar voi să sugrume tot ce e nemaghiar.

Viena, 22 Iunie. Studentii naționaliști germani au ținut azi după amiază o întrunire în care au decis greva și să influențeze ca deschiderea universităților și ținerea cursurilor să poată avea loc neturburate. Comitetul studentilor liberali a hotărât însă continuarea grevei. In cazul când până mâine nu va interveni nici o schimbare nu se va putea evita o ciocnire. Rectorul a trimis profesorilor o circulară prin care îi invită să reînceapă azi cursurile, chiar în cazul când studenții vor demonstra.

Innsbruck, 22 Iunie. Sâmbătă s'a ținut aici o întrunire a studentilor liberali, la care a luat parte și profesorul Wahrmond. Acesta s'a încercat zadarnic să facă pe studenți să renunțe la greva. Studenții au accentuat, că dacă Wahrmond a trebuit să renunțe, studenții nu pot renunța. Studenții continuă lupta de principii în contra clericailor și vor continua greva până când vor obține satisfacție. Wahrmond după aceasta a părăsit sala de întrunire.

Praga, 22 Iunie. Arhiepiscopul cardinalul Sharbersky scrie în ziarul »Tzechi«: »Ultimul cuvânt în afacerea Wahrmond n'a fost încă spus. Va mai avea de vorbit cea mai înaltă autoritate bisericească care va interzice studenților în teologie să asiste la cursurile profesorului Wahrmond. Profesorul Wahrmond n'a sosit încă la Praga. Greva care n'a încetat încă va reîncepe la Praga.

Praga, 22 Iunie. Azi s'au întrunit aci studenții slavi în vederea pregătirilor pentru congresul panslavist și stabilirii programului. S'a accentuat, că congresul panslavist este în principiu numai cultural și de progres. Politica panslavistă va fi cu desăvârșire exclusă din programul congresului. Oratorii s'au exprimat în contra călătoriei deputatului Kramarc la Petersburg. I se reproșează lui Kramarc că a vizitat la Petersburg pe primul-ministru Stolypin și guvernatorul Skalon, deși între poporul rus și cel polonez nu există dezbinare și lupta se dă numai între națiunea polonă și guvernul rus. Stolypin și Duma nu sunt reprezentanții națiunii ruse și Kramarc ar fi trebuit să viziteze mai de grabă pe Maxim Gorki decât pe Stolypin. A vorbit (apoi un reprezentant al mișcării pentru Serbia mare și un rus care a criticat de asemenea pe Kramarc.

București, 22 Iunie. »Românul de la Pind« primește dela Salonic următoarea știre gravă: Duminecă la școala comercială din Salonic, cu ocaziunea distribuirii premiilor, elevul Jara din comuna Cerna-Reca (Meglenia) din clasa III-a a luat premiul I-iu cu coroană. A doua zi după festivitate elevul a disparut și n'a dat pe la școală nici pe ziua de Marți. Subdirectorul școlii, francezul Dubreuil, fiind în continuu beat nu s'a sinchisit de loc de cazul acesta. Iar d-l director Lupașcu, văzând că băiatul nu mai apare și că lumea începe să se alarmeze, după trei zile dela dis-

pariția elevului, a anunțat printr'un pedagog postul de poliție de lângă școală. Azi pe la ora 5 a sosit vestea dureroasă, că s'a găsit cadavrul sârmanului elev, mutilat în chipul cel mai oribil, aruncat într'o localitate numită Mevlene. Am fost la fața locului și am văzut cadavrul. Este imbrăcat în uniformă și prezintă un spectacol din cele mai lugubre. In oraș toată lumea e profund alarmată. Frunțașii români împreună cu d-nii profesori sunt cu totul indignați în contra neglijenței, demnă de înfierat, a organelor însărcinate cu supravegherea elevilor.

Bibliografie.

A apărut »Curcânii«, piesă națională în patru acte de d-l Gr. Ventura.

Cine nu cunoaște această piesă? Cine n'a văzut'o jucându-se și cine nu-și amintește cu drag de clipele înălțătoare ce i-au procurat reprezentarea ei? Sunt puține scrieri românești cari să fi dobândit atâta popularitate ca această minunată lucrare dramatică și puțini scriitorii români au avut atâta succes ca d-l Gr. Ventura. Și lucrul nu e de mirare, dat fiind faptul că »Curcânii«, pe lângă frumoasele scene din războiul glorios pentru neatârănare, ne mai înfățișează și o serie de tipuri caracteristice, unele comice altele profund dramatice și înălțătoare, cari nu se pot uita cu ușurința. Și succesul imens pe care l'au avut »Curcânii«, la prima lor reprezentare acum 30 ani și care s'a menținut necoroborât și până astăzi face să prevadă același succes și apariției lor în ieftina și răspândita »Bibliotecă pentru toți.

Prețul 30 bani. De vânzare la toate librăriile din țară. In Brașov la librăria »Gazetei«.

A apărut: »Ciprian Porumbescu, icoane din frământările unui suflet de artist.« De Dr. Valeriu Branice. Broșură de 120 pagini. Cu portretul lui Ciprian Porumbescu, după ultima fotografie. Prețul unui exemplar 1 cor. 50 bani. Se poate comanda prin administrația ziarului »Drapelul« Lugoj, sau deadreptul dela autor.

Broșura conține următoarele capitole: I. Introducere. Direcția și programul activității lui Ciprian Porumbescu. II. Originea familiei și numelui. Părinții compozitorului. III. Activitatea tatălui compozitorului și influența lui în direcție națională. IV. Anii copilăriei și prima instrucție muzicală. V. Stupca. Violina lui Ciprian. Vechii lăutari naționali. VI. Serbarea dela Putna. Durerea neamului. Moartea mamei compozitorului. VII. Studiile teologice. Fondarea »Arboroasei«. Dragoste nefericită. VIII. Centenarul adnexării Bucovinei la Austria. Depeșa »Arboroasei«. IX. Arestarea lui Ciprian Porumbescu. Temnița. Pregătirea procesului. X. Desbateră publică a procesului. Achitarea. XI. Libertatea. Studiile la Cernăuți și Viena. Profesor la Brașov. XII. Opereta »Crai nou«. Reprezentarea ei la Brașov. XIII. Iubileul dela Chizățau. Murbul. Plecarea la Nervi. XIV. Petrecerea în Italia. Reîntorcerea acasă. Moartea. XV. Încheiere. Privire fugitivă asupra producției lui Ciprian Porumbescu.

Diverse.

O societate originală. In Liege s'a înființat de curând o societate a oamenilor cu capul neacoperit. Membrii acestei societăți trebuie să se oblige că nu vor purta nici-odată căciuli sau pălării, de oarece portul acestora e singura cauză de chelia, de care suferă lumea civilizată. Marța trecută oamenilor cu capul gol apărură pentru întâiași dată pe străzile Liège-ului, pricinuind o vie senzație.

Dacă e vorba de lupta contra cheliei, poate că n'ar fi nimeni contra model. De cât e mai avantajos să fii atins de chelie decât de insolație.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Victor Branice.

Dr. STERIE N. CIURCU.

VIII Kochgasse Nr. 29 — Viena

Consultațiuni

cu celebritățile medicale, cu specialiștii de la facultatea de medicină din Viena.

Telefon nr. 17065.

Nr. 5895/908

Concurs.

Pentru ocuparea postului de Inginer al oraşului Brassó, devenit vacant prin demisiune, escriu concurs cu condițiile ce urmează și provoc pe toți aceia, cari doresc a ocupa acest post ași înainta documentele cu privire la calificatie conform § 10 I. C. A. din 1883, că posed limba maghiară și germană în scriere și vorbire, și cea română împreună cu petiția, către subscrisul vice-comite cel mai târziu până la 15 Iulie 1908. Acele petițiuni ce vor sosi după termenul prescriș nu se vor mai lua în considerare.

Emolumentele împreunate cu pensia de inginer sunt următoarele: 2400 cor. salar fundamental anual 600 cor. bani pentru cartir, precum și quinqueeniile satorite în statutul oraşenesc de organizație. Inginerilor oraşenești nu li se permite a face și pracsă privată.

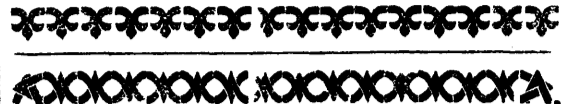
Postul de inginer oraşenesc este pe viață.

Brassó, 5 Iunie 1908.

August Iekelius m. p.
vice-comite.

197,1-2.

Pretensiune mai mare în bani la un privat în Ungaria cu condiții foarte favorabile este de vânzare. Oferte în limba germană a se adresa sub R. M. 9104 la Annoncen Expedition H. Schalek. Wien I. Wollzeile 11. 196, 1-1.

„Romana“

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și aplicarea dansului nostru de salon.

„Romana“ dans de colónă în 5 figuri. *Descrișă și esplicată împreună cu muzica și dansul compuse de originală.* Cu-o introducere („în loc de prefață“) de *Tunaruș din Dumbrău, Popa.* — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

Broșura este în cuart mare, hârtie fină și tipar elegant, cu adausul unei côle de note (muzica „Romanei“ cu esplicări) și costă numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se pôte procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Cărți de rugăciuni.

Sonorul său frumos răsuna în tórelle plânso-cânturii la mormântul Domnului nostru Isus Christos de Ucenescu, —24.

Carte de rugăciune de Calistrat Cora sunt cu: Cor. 1-40, 1-60, 1-80, 2-40, 2-60, 7-—, 8-40.

Lauda lui Dumnezeu: costă —90, —60, 1-80, 2-10, 2-65, 2-80, 3-10, 3-50.

Cheia Raiului costă: —75, 1-20, 1-40, 2-—, 3-50.

Versurile născerei Domnului nostru Isus Christos, —12.

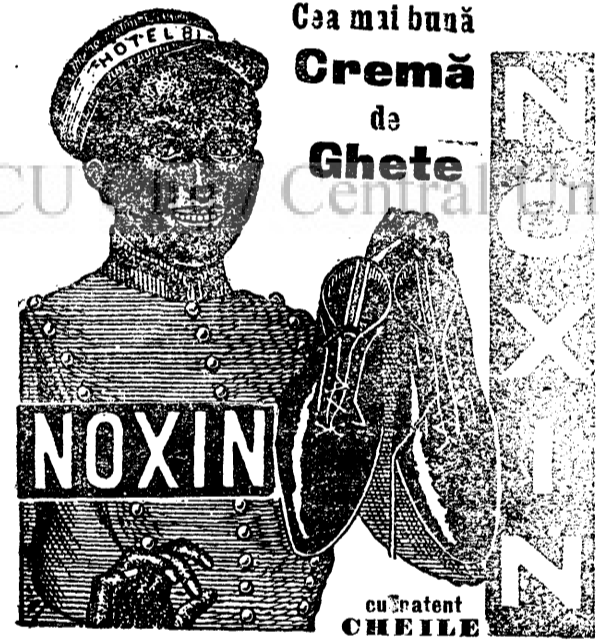
Visul Născătoarei de D-zeu —12.

Epistolie a Domnului nostru Isus Christos ce a trimis-o Dumneșdind ceriu, —24

Cărți de rugăciuni întocmite de protopreșbiterul Calistrat Coca, cu aprobarea Consistoriului Archiepiscopesc ortodox oriental din Cernăuți cuprinșd diferite rugăciuni: rugăciunea de sêră, câtră d-l nostru Isus Christos, ingerul păzitor cântarea de laudă pentru sfânta Născătoare. Rugăciunile în zilele de peste săptămână. Liturgia de Duminecă. Acatistul binevestiri. Canóne. Rugăciuni de pregătire pentru mărturisire. Rugăciunile din săptămâna luminată. Rugăciunile din ziua Născerei Domnului. Rugăciuni de cuprins felurit etc.

Tóte aceste cărți sunt în diferite legături de la cele mai simple până la cele mai luxóse. Tóte însă sunt fórtre frumóse și elegants. Prețul lor e felurit.

NOXIN

Cea mai bună
Cremă
de
Ghete

Se capătă în toate prăvăliile mai mari
The „NOXIN“ Co.

Londra:
E. C. 57. Chiswell Street

Paris:
125. Rue Montmartre.

Wiena XVIII.:
Willy Weingartner
Sempey-Strasse 13.
Telefon 22149.

Budapesta, VI.:
Brüder Hochsinger.

BĂILE DE SĂNĂTATE BUZIAȘ

Stațiune de cale ferată poște și telegraf.

Dela gara de vest din Pesta Vagon accelerat direct. Sesonul dela 15 Maiu—15 Sept.

Băi speciale pentru boale de inimă,

pentru boale femești, suferințe de beșică și rinichi, piatră în beșică, catar de intestine și stomac, contra limfaticismului, gălbănării, anemiei, scrofule, contra slăbiciunii generale și contra de boale cronice la femei. Ișvoare radioactive cu acid carbonic, sare și fer.

Prospect trimite la dorință: Direcțiunea băilor.
STABILIMENTUL DE ACID CARBONIC
AL BĂILOR MUSCHONG BUZIAȘ,

liferesază prompt ori-ce cantitate de acid carbonic curat, natural. Nu face parte din cartel.

Să nu se confunde cu acid carbonic preparat artificial și puțin spornic.

— Serviciu prompt și conștientios. —

Adresa telegrafică: **MUSCHONG BUZIAȘ-FÜRDŐ.**

Interurban telefon: Nr. 13.

Interurban telefon: Nr. 18.

NOUL OTEL

„CONTINENTAL“

proprietatea domnului Petru Popovici, situat în strada Castelului, Brașov,

s'a deschis.

Cel mai elegant otel din Brașov.

Patruzeci odăi.

Lumină electrică.

Băi și grădină la dispoziție.

Otelul este arangiat **cu cel mai elegant și modern confort** și e situat în centrul orașului, aproape de teatru și de aleele orașului.

167,13-10.

O recerință a frumșetei este Teintul frumos.

Damele îl pot conserva prin folosirea a miraculoasei

MARGIT-CREMA
a lui FÖLDES.

MARGIT-CRÈME este un cosmetic cu deosebire fin și plăcut, care netezește fața în scurt timp face pielea moale ca catifeaua, în 10-20 zile. Dispare cu desăvârșire pistrii, petele de ficat și orice necurătenie a feței.

O particularitate avantajoasă a Crèmei este că nu face pielea lucie ca a'te crème, din contră dispare lustrul, se poate folosi peste zi. Avantagiul principal că nu conține argint viu sau plumb.

Prețul unui borcan mare 2 cor., borcan mic 1 cor. Margit Pasta de dinți 1 cor. Apă de obraz 1 cor.

Depozit principal în Brașov: Kellmen Ferencz; Klein Victor; Kugler Rezső; Lang & Theil drog.; C. H. Neustädter drog.; Neustädter Jenő, Oberth Henrick, Roth Victor, Stenner Frigy.s.

In Sighișoara: A. V. Langner, farm.; Julius Tartler, drog.

Producent: **CLEMENS v. FÖLDES**, farmacist în Arad.
Comande de 6 cor. să trimit franco.

Cruce seu stea după electro-magnetică

Patent Nr. 66967.

Nu e crucea lui Volta.

Nu e mijloc secret.

Vindecă și înviorază

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a acest aparat vindecă bo-

se da împrejurării, că le vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra: durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, țințuri de ureche, bătaie de inimă, sgăriuri de inimă, asmă, aușul greu, sgăriuri de stomac, lipsa poftei de mâncare, roceață la mâni și la picioare, reumă, podagră, ischias, udul în pat, influență, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sângelui și multor altor bóle, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — In cancelaria mea se află atestate încurse din tóte părțile lumii, cari preșuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori-cine pôte examina aceste atestate Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca, i-se retrimitte banii. Unde orice încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu.

Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se co'funde cu aparatul „Volta“, de ore-ce „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit, fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cerceat. Deja iestinatatea crucei mele electro-magnetice o recomandă îndecsebi

Prețul aparatului mare e 8 cor. Pretul aparatului mic e 6 cor. folosibil la morbari, cari nu sunt mai vechi de 15 ani. folosibil la copii și femei de constituție fórtre slabă.

Expediție din centru și locul de vëndare pentru țêră și streinătate etc.

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V/28, Strada VADÁSZ 34, colțul strada Kálmán.

ANUNCIURI

(insertiuni și recl.)

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul 10 fileri se vinde la zaraful Dumitru Pop, la tutungeria de pe parcul Rudolf, și la Eremias Nepoții.

sunt a se adresa subscrișei administratiuni. In cazul publicării unui anunciu mai mult se odată se face scădământ, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Admi.istr. „Gazetei Transilvaniei“